

Barevná pohlednice ze starého hřiště (akvarel)

PIEŠŤANY

golfová křižovatka střední Evropy

V letech 1928 až 1934 lze piešťanské golfové hřiště právem nazývat golfovou křižovatkou střední Evropy. V masarykovském pojetí střední Evropa zahrnovala státy mezi Německem a Ruskem, tedy Polsko, Československo, Rakousko, Maďarsko a okrajově i Rumunsko. A právě Piešťany se staly místem nejdříve náhodných a později pravidelných setkání předních golfistů tří stredoevropských golfově rozvinutých zemí – Československa, Rakouska a Maďarska.

Většina těchto setkání měla prázdninový, odpočinkový charakter, z něhož vybočovaly pouze mistrovství ČSR žen a mistrovství Slovenska. Hřiště a klubovna byly slavnostně otevřeny 28. června 1914, v den sarajevského aten-

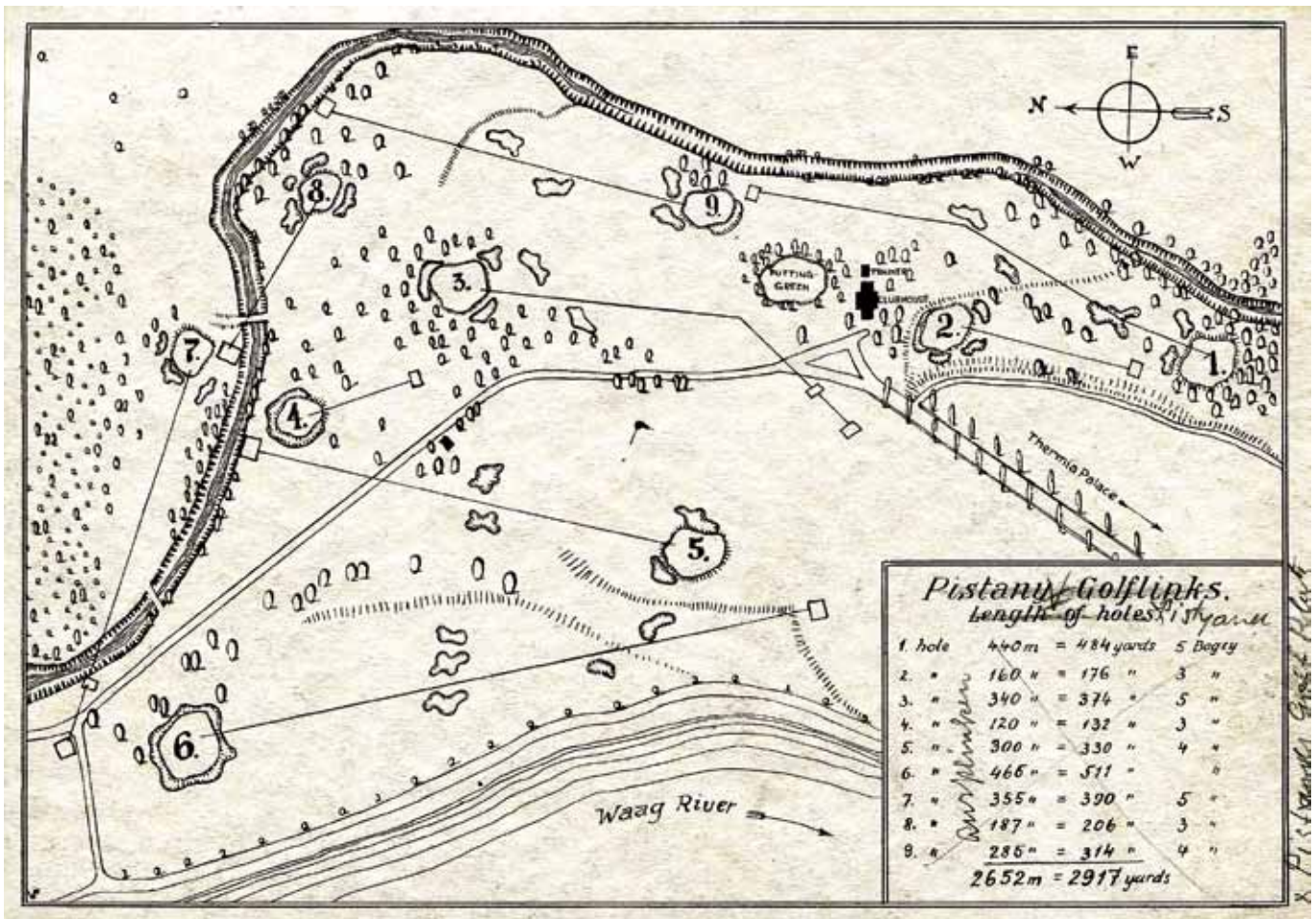
tátu, který inicioval ničivou I. světovou válku.

New York Herald - návrat do hry

Kdo byli první členové nového klubu, se již zřejmě nikdy nedozvíme, pravděpodobně se po řadě let, která uběhla do znovuoživení

piešťanského hřiště, na toto místo již nevrátili. Údajně to byla „vybraná mezinárodní společnost“. Hřiště leželo mnoho let ladem. Jak bylo udržováno a využíváno po ukončení války, se můžeme opět jen dohadovat. Spravovalo je ředitelství lázní pro své převážně americké, anglické a německé hos-

ty, kteří vesměs bydleli v luxusním hotelu Thermia-Palace, vzdáleném jen několik minut. Údržba hřiště byla pravděpodobně jen ta nejnужnější, a to až do doby, kdy se vlivný americký deník New York Herald rozhodl na hřišti uspořádat v roce 1928 mezinárodní turnaj. Turnaj New York Heraldu, který

Piešťany Golf links – situace 1932 (plán z archivu GCP)

zahrnoval několik různých soutěží, se konal ve dnech 23. a 24. června 1928, tedy téměř přesně 14 let po prvním otevření hřiště. Přihlášení byli hráči a hráčky 14 různých národností. Nejvíce cen si odnesli hráči z Rakouska, dále z Maďarska, Anglie, Německa a USA. Mezi účastníky byli též jistý p. Lowe z Prahy a Ing. Delhaes z Litoměřic. Výkonnostně nejlepšími účastníky byli hr. Eduard Zichy (HCP -8), rada von Kuh (HCP -10), baronka Maria Reitzes (HCP -15), baronka Alice Heine Geldern (HCP -16), kolonel Selby Lowndes (HCP -19) a Maria Wolfová (HCP -20). Kromě maďarského hraběte Zichyho a anglického plukovníka byli všichni ostatní jmenovaní z Vídně.

GCP v silné účasti

V roce 1929 se v Piešťanech konaly již dva turnaje. První, srp-

nový, byl hran převážně angloamerickou lázeňskou klientelou, střední Evropa byla zastoupena grafem Woraczienským z Vídně. Mimo soutěž hrál jistý Egon von Bloch s HCP 0, který je uváděn jako sekretář klubu. Další turnaj se konal 1. – 4. září. Na tento turnaj vyslal také Golf Club Praha jednoho ze svých nejlepších hráčů, Dr. Bohumila Ryznara. Doprovozel ho sekretář klubu Josef Charvát. Členové výboru GCP Fr. Ringhoffer, H. Lechner a M. Švestka vyjádřili podporu turnaji a věnovali do turnaje krásné ceny. Dr. Ryznar obsadil v různých soutěžích tři druhá místa. Ostatní účastníci, o kterých se dobový tisk zmiňuje, byli opět angloameričtí lázeňští hosté.

V roce 1930 byla golfová sezona zahájena 18. května Mezinárodním jarním turnajem.

Střetnutí civilizací, česko-slovenský teetime

Mezinárodní konkurenci tvořili lázeňští hosté z Británie, Švédska a Ameriky. Stav hřiště byl údajně velmi dobrý, protože hřiště bylo velkým finančním nákladem rekonstruováno. Další významnou soutěží bylo prv-

ní mistrovství Slovenska. Toho se již zúčastnili tři hráči GCP a dva čelní funkcionáři GCP věnovali ceny. Prvním mistrem Slovenska se stal člen GCP Dr. Bohumil Ryznar. Třetí skončil Sáša Schubert.

NEJKRATŠÍ na kontinentě, tři hodiny od Vídně...

Moderní historie lázní počíná r. 1889, kdy si je od hraběte F. Erdödyho pronajala firma Alexander Winter & synové. Winterové vnesli do lázeňské péče nejen vyšší standardy léčby a ubytování, ale i bohatou kulturní a sportovní nabídku lázeňským hostům. První golfové hřiště bylo na lázeňském ostrově otevřeno doslova v předvečer I. světové války. Britský Golf Illustrated o tom 17. července 1914 referoval slovy: „Nejkratší kontinentální golfové hřiště bylo právě otevřeno v piešťanských lázních (Uhersko), vzdálených pouhé 3 hodiny cesty přímým vlakem z Vídně...“

Hřiště bylo založeno v údolní nivě Váhu – na ostrově vymezeném levým břehem hlavního toku a říčním ramenem. Půvab řeky s geotermálními prameny, sousedství monumentálního interhotelu Thermia-Palace i blízké panoráma Malých Karpat – to vše muselo nutně připomínat (jen mírně zmenšený) obraz proslulých kanadských lázní Banff Springs. Během války však hřiště zpusťlo. Jeho obnova v nových politických poměrech po r. 1918 byla úzce spjata s pražskými osobnostmi – název jamky č. 1 „Masarykov a Ringhoferov green“ napovídá, kdo sponzoroval rekonstrukci úvodní dráhy. Jamkoviště č. 2 bylo obdobně spojeno s dalšími golfovými jmény: Schubert & rodinná obchodní firma Lüftner ...

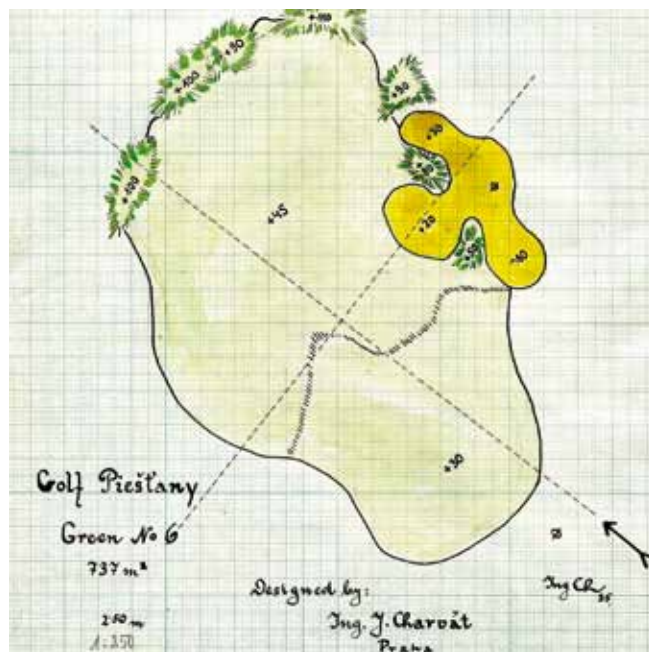

Středoevropské setkání – Dr. K. Rössler (Golf. svaz ČSR), M. Švestka (čest. tajemník GCP), W. R. Hennig (čest. sekretář hostitelského GC), bar. Heine-Geldern (sekretář GC Vídně), D. Lauber (kapitán Maďarského GC), Ing. J. Charvát (gen. sekretář Golf. svazu ČSR) – foto Golf in der Tschechoslovakei, 1932

Prázdninový, srpnový turnaj byl opět obsazen převážně lázeňskou klientelou, zahrnující hráče z V. Británie, USA, Kanady a Austrálie. Na Podzimní hry již opět přicestovali hráči z GCP v silném složení: národní mistr ČSR Fr. Ringhoffer ml., S. Schubert, M. Švestka a Dr. Graubard byli z šestice hráčů GCP nejsilnější. Z Maďarska přicestoval současný mistr Desider Lauber. Rakousko reprezentovala sl. Holländerová, která v turnaji vyhrála dámskou soutěž. Široké mezinárodní pole dále tvořili hráči z Anglie, Ameriky, Austrálie, Švédska, Německa a Dánska. Krásné ceny věnovali J. Masaryk, M. Švestka, kons. Lechner a Dr. Rössler. Přátelský sportovní kontakt s maďarským mistrem Lauberem, udržovaný zejm. sekretářem Ing. Charvát, přetrvával až do začátku padesátých let.

Mistrovství Slovenska

V roce 1931 se hřiště znovu přestavovalo. Při jarním turnaji

Charvátův návrh rekonstrukce greenu č. 6, 1935 (projekt z archivu GCP)

v r. 1931 bylo ještě v provizorním stavu, protože se pracovalo na jeho rozšíření a zlepšení. Hrál se proto na malé a neobvykle rychle písčité greeny, které byly pro hráče velkou překážkou.

Praha byla reprezentována národním mistrem S. Schubertem a M. Švestkou, Vídeň baronkou Reitzesovou a kap. Pollakem. Hlavní soutěž vyhrál kap. Pollak před S. Schubertem a M. Švest-

Představenstvo klubu – čest. sekretář W. Hennig, president V. Skyčák a vice-president E. Winter (foto Mitteleuropäische Golfrevue, 1938)

Původní devítijamkové hřiště, zachycené na plánu z *Tennis-Golf Revue* 1928, skutečně nebylo moc dlouhé – měřilo necelých 2,1 km a mělo par 66. Nejpopulárnější byla dráha č. 5, běžící v celé své délce podél řeky. Nejkratší jamkou byla č. 4 – 117 m, nejdelší dráha č. 6 měřila 324 m. Navzdory tomu, že hřiště bylo krátké a nepříliš dobře udržované, zřejmě především díky americké klientele se zde redakce časopisu *New York Herald* rozhodla uspořádat velký mezinárodní turnaj, kterého se zúčastnila řada předních hráčů z Vídně, Prahy a K. Varů, doplněná lázeňskými hosty.

Mezi VIP návštěvníky patřili Angličané (vévodkyně z Manchesteru a její dcera Lady Montague, generál Hastings, první lord Admirality vicomt Bridgeman), Francouzi (princezna Ivone Colorado-Mansfeldová), Němci (komerční rada A. von Guillaume, zpěvák R. Tauber, bankéř K. Richter, průmyslník Dr. W. Zeiss, továrník H. Steinway) a mnohé další celebrity z Rakouska, Maďarska, Rumunska, Švédska, Holandska, Švýcarska i ze zámoří..., z pravidelných domácích hostů jmenujme alespoň malíře Alfonse Muchu.

Začátkem 30. let bylo hřiště zásadně přestavěno. Kromě změn ve struktuře drah (proti proudu se podle řeky hrála jamka č. 6 a další dvě překračovaly její rameno) se prodloužilo na téměř 2,7 km – jak ukazuje velký plán. Hřišti bylo přiznáno scratch score 74 – stejně jako Motolu. Z pověření Golfového svazu ČSR se pak stalo dějištěm řady nadnárodních akcí – v l. 1932–1933 to bylo zejm.

mezinárodní mistrovství ČSR dam – na které navazovaly soutěže Mezinárodního golfového týdne. Dále to byly např. v červnu Jarní turnaj, v červenci Selby-Loundes Foursome a v srpnu další z piešťanských Golfového týdne. Při poslední z velkých rekonstrukcí, vyvolaných výstavbou hráze na řece v r. 1935, zde svoji stopu coby architekt zanechal i sekretář GCP Ing. Josef Charvát – a to návrhem přestavby greenu č. 6, který novou regulací Váhu nepřežil (ostatně stejně jako polovina této nejdělsí dráhy).

V představenstvu klubu působili přednosta okresního úřadu V. Skyčák (president), zástupce rodiny provozovatelů E. Winter (vice-president) a W. Hennig (čestný sekretář). Čestným předsedou byl majitel lázní hrabě V. Erdödy. V orgánech klubu se střídali nejen představitelé střeoevropských golfových center – Vídně, Prahy, Karlových Varů, Mariánských Lázní, Budapešti – ale např. i zástupci klubů z Berlína, Kolína n. R., Hamburku, Londýna aj.

Piešťany plnily důležitou sportovně-společenskou úlohu jako místo pravidelných golfových rendez-vous. Navzdory snahám o celoroční provoz – např. organizováním velkoryse pojaté Zimní školy, o níž referoval J. Charvát v *Golf in der Tschechoslovakei* č. 2/1932 – trpěly sezonností, vlastní všem lázním. Dokázaly ji však využívat beze zbytku a po zásluze se staly nedílnou součástí širšího sportovního dění. Ve druhé pol. 30. let byly sice poněkud odsunuty do pozadí dění západočeskými lázněmi, ale na československou golfovou scénu patřily – až do jejího násilného roztržení

Hotel Thermia-Palace (foto *Golf in der Tschechoslovakei*, 1932) – nepřipomíná Vám proslulé kanadské Banff Springs?

kou. Podzimní turnaj v r. 1931 se konal ve dnech 5. a 6. září. GCP byl zastoupen pí Tonderovou a S. Schubertem. Oba byli velmi úspěšní a získali dohromady v různých soutěžích pět cen. Středem pozornosti bylo mistrovství Slovenska. Hřiště bylo již v náležitém stavu. Tentokrát vyslaly přední golfové střeoevropské země své nejlepší hráče, Maďarsko D. Laubera a Rakousko K. Hammese, B. Grosse, M. Grossovou a M. Wolfovou. Mi-

strem Slovenska se stal Lauber před Schubertem. V dámské soutěži zvítězila M. Wolfová před M. Grossovou. Ve Velké handicapové soutěži zvítězila v dámské kategorii pí Tonderová před Holländerovou z Vídně. Sláva Tonderová zvítězila ještě ve dvou dalších dílčích soutěžích. Piešťany v r. 1932 vybral nově založený Golfový svaz ČSR pro konání prvního mezinárodního mistrovství ČSR dam. Mistrovství se konalo ve dnech 1. a 2. září

1932. Početné sice nebylo příliš obsazeno, zúčastnily se ho však nejlepší hráčky střeoevropských zemí. Maďarsko reprezentovala zkušená Erzsébet von Szlávy, vícenásobná mistryně Maďarska a bývalá mistryně Německa, Rakousko čerstvá klubová mistryně obou vídeňských klubů Maryla Grossová, Maria Wolfová a jistá sl. A. Ellisenová, Československo čerstvá mistryně GCP Sláva Tonderová a dále Kitty Linhartová. Startovní pole doplňovaly paní

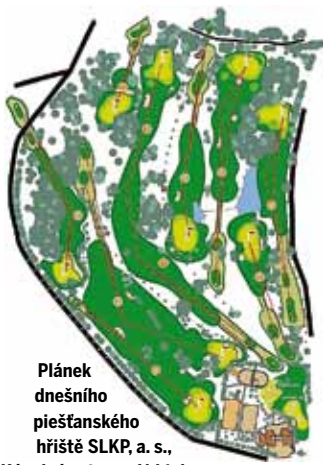

v r. 1939. O to větší ztrátou, zejména pro rozvoj slovenského golfu, byla jejich válečná devastace.

Původní klubovna, připomínající spíše pavilon z národopisných výstav závěru 19. století, byla koncem 30. let nahrazena novou dřevostavbou podle návrhu bratislavských architektů prof. F. Wimmera a A. Szönyie. Jak se pochvalně dočítáme ve 4. čísle časopisu *Mitteleuropäische Golfrevue* z r. 1938, reagovala na rostoucí prostorové nároky hráčů jak v zázemí (komplexem šaten, sprch a toalet), tak i ve veřejné části – zejm. velkoryse dimenzovanou verandou s výhledem na odpaliště č. 1 i jamkoviště č. 2 a 9. Na jejím místě, v přirozeném těžišti hřiště, byly mnohem později – po II. světové válce – vybudovány velké lázeňské domy Balnea Palace a Balnea Splendid.

K obnově hřiště došlo po delší přestávce (a dalším dělení republiky) až v r. 2004. Sice ve stejné lokalitě, ale na jiném místě – v severnější části Kúpeľného ostrova, kde funkci clubhousu převzala luxusní Vila Vrbinky. Lázeňský golf zde začal před pár lety psát svoji novou kapitolu. V porovnání s úvodní již zřejmě nebude lákat hosty na atraktivní setkávání s exotickým folklorem, o nichž vypovídají dobové fotografie z 30. let minulého století. Výhodnou polohu v rámci regionu ani nezaměnitelný krajinný ráz mu však nikdo vzít ani upřít nemůže. Přejme proto nejen piešťanskému golfu samému – ale i všichni golfisté sobě navzájem –, aby navázal na tradice, které jsme se pokusili přiblížit, aby si brzy našel svou vlastní tvář a zejména, aby mu to tentokrát vydrželo co nejdéle!

Preutzová z GC Aachen a slečna Davisová ze Spojených států, dcera zakladatele tenisové soutěže Davis cup. V mistrovství zvíťazila E. v. Szlávy. Po mistrovství následovala řada soutěží v rámci Týdne golfu. Z Prahy na mistrovství přijela početná skupina hráčů, v níž byli kromě dalších Z. Havránková, S. Schubert, F. Ringhoffer ml., J. Bečvář, předseda GCP Ing. J. Jahn a generální sekretář golfového svazu ČSR Ing. J. Charvát. Rakouskou, rov-

něž značně početnou skupinu tvořili mj. Ing. Gross, K. Hammes, Dr. Herzfeld a kap. Pollak. Samozřejmě nechyběl ani mistr Maďarska D. Lauber.

Zlaté období...

V roce 1933 středoevropská golfová setkání v Piešťanech pokračovala, tentokrát až na podzim. Nejvýznamnější soutěží bylo ve dnech 9. a 10. září opět mezinárodní mistrovství ČSR dam. Titul obhájovala Maďarka E. v. Szlávy,

Mezinárodní dámské mistrovství ČSR – E. v. Szlávy, M. Gross, M. v. Wolf, A. Davis, S. Tonderová, M. Ellisen, K. Linhartová (foto Golf in der Tschechoslovakei, 1932)

jejími rakouskými soupeřkami byly Maryla Grossová, její dcera Mía a sl. A. Ellisenová. Československo reprezentovaly aktuálně nejlepší hráčky K. Linhartová a M. Wepsová. Mistrovský titul získala podruhé Maďarka E. v. Szlávy. Na mistrovství navazoval Podzimní týden golfu s řadou dílčích soutěží a Velkou cenou Piešťan. Československo zase reprezentovali nejlepší hráči Golf Clubu Praha: S. Schubert, J. Lüftner, J. Vohryzek a J. Bečvář. Maďarsko zastupoval opět mistr D. Lauber. Velkou cenu Piešťan vyhrál Schubert, z dílčích soutěží si prvenství odnesli i všichni ostatní hráči GCP.

Rok 1934 byl posledním, kdy piešťanské hřiště hostilo nejlep-

ší hráče střední Evropy. Tentokrát však v různých termínech. V červnu na Mezinárodní jarní golfový turnaj přijela početná a velmi reprezentativní hráčská skupina z Maďarska. Z Prahy

nestartoval. V nejprestížnější soutěži, Velké ceně Piešťan, opět zvítězil S. Schubert. Dílčí vítězství si odnesli i další čeští hráči: J. Vohryzek, J. Lüftner, J. Bečvář, Fr. Ringhoffer ml. a W. Proskowitz.

**Luptatus aut quunt et adis volutassum
fugit et et odist aceperum rem dolorroid
evelend ametusa ntorum cum ratum quamus
experionem. Sed ut laborepe cone ea.**

přijela početná skupina hráčů až na Piešťanský golfový týden, který se konal ve dnech 19. až 26. srpna. Mezi nejlepšími československými hráči chyběl pouze H. Tonder, který zde zřejmě nikdy

Prestíž zahraničí zachraňovali dvěma dílčími vítězstvími hráči z Anglie a jedním Rakušanka Grossová. Mezinárodní mistrovství ČSR dam se v tomto roce nehrálo vůbec.

... a předání štafety

Rokem 1934 končí slavné období piešťanského golfu jako místa opakovaných setkání předních hráčů ČSR, Rakouska a Maďarska. Jednou z příčin poklesu zájmu o toto hřiště byla zřejmě i výstavba nové hráze na Váhu, jehož regulaci padla za oběť část drah. Proto byly v následujícím roce odřeknuty veškeré tradiční mezinárodní turnaje. Podstatný vliv však měla i skutečnost, že roku 1935 došlo ke sblížení západočeských klubů s Golfovým svazem ČSR. Pomyslnou štafetu převzalo a novou golfovou křižovatkou střední Evropy se velmi rychle – na několik dalších let – stalo krásné hřiště v Mariánských Lázních...